

MUSIC PRINT.

**2022,
mai**

ISSN 2345-1556

**Fondată
în 1992
Nr. 5 (89)**

**Mihai RACU,
de la Saharna, Rezina:**

*„o Dragoste veșnică,
chitara...”*

PAGINA CERCETĂTORULUI

În ziua de 2 iulie 1504 Ștefan-vodă cel Mare se stingea de o moarte blândă la Suceava, în desăvârșita pace ce se înălța asupra întregii țări puternice prin măreția biruințelor sale.

Pentru cea din urmă oară porțile Cetății de Scaun se deschideau înaintea celui ce pleca în Nemurire. Boierii călări, în haine cusute cu aur, înconjurau sicriul înfășurat în scumpe stofe. Sulițele ostașilor se ridicau drepte în văzduhul limpede, zâmbitor al zilei de vară. Alaiul străbătea holdele grele de bogăție, în drumul de la Cetatea Suceava spre Mănăstirea Putna, unde clopotele vuiiau de jale. Soborul întreg al Moldovei, sub mitrele scânteietoare de pietre scumpe, mitropolitul, episcopul de Roman, mitropolit și el, al Țării-de-Jos, episcopul de Rădăuți, egumenii care putuse să se încingă pentru această lungă cale primeau în cântările iertării de păcate pentru acela care se făcuse vrednic a fi pomenit de neamul său în vecii vecilor.

Ștefan-vodă cel Mare domnise aproape jumătate de veac. Sabia lui minunată apăsa o mână sigură, stăpânită de un gând cuminte. I-a fost totdeauna milă de sângele oamenilor vărsat în zădar. A adus cu dânsul rânduiala și buna cărmuire. Oastea aceea ale cărei steaguri îi fluturau deasupra sicriului el o înche-

gase, el o făurise, ca pe o singură armă menită să învingă totdeauna. Gândul lui de înțelepciune nu se stinsese, mai curând, se cobora ca o rază de bucurie asupra tuturor, trecea ca o binecuvântare asupra bogăției lanurilor și fremăta ca o amenințare pentru vrăjmașii viitorului prin frunza pădurilor ce ocrotiseră și meniseră luptele învingătoare.

Toți marii cărturari ai timpurilor care au urmat i-ai închinat marelui domnitor poeme, cronici, letopisețe. Peste secole, poetul, filosoful și diplomatul României Mari, Lucian Blaga, avea

518 ani de nemurire

să scrie în Trilogia Culturii (Spațiul Mioritic): „Ștefan a fost din belșug înzestrat cu toate calitățile pentru plămuirea unor asemenea zări împărătești de largă respirație istorică. Împrejurări excepțional de grave (irezistibila expansiune turcească) l-au silit însă, în cea mai mare parte, și intermitent, la defensivă, la reacțiune, la consolidarea celor dobândite. Nici o altă epocă sau moment din trecutul nostru nu ne dăruie un așa de intens prilej de a simți aroma măreției, până la care ar fi putut crește istoria românească...”

Energia și intuiția creatoare, puse în tot ce a făcut pentru pământul său în puținul răgaz, ce i l-a îngăduit permanenta apărare, încoronată de atâtea triumfuri, ar fi meritat să nu fie întreruptă în calea desfășurării lor firești. Sub stăpânirea lui Ștefan stilurile arhitectoni-

ce, bizantin și gotic, se adaptează uimitor la necesități organice și la matca locală; sinteza lor nouă e în stare, prin simplitatea soluțiilor ei să comunice oricui regretul că au fost prematur întrerupte. Câte posibilități ni s-au ivit deodată cu domnia lui Ștefan, sub care răsăritul și apusul se întâlnesc într-o alvie atât de prielnică unei noi viziuni arhitectonice și metafizice. Însăși natura românească era pe drumul de a deveni, datorită cetăților și bisericilor pe care le-a înălțat, și care se integrează așa de grațios și de bărbătesc cu însăși natură românească, care e o „biserică” de mare aspect pitoresc și solar-sofianic. Demnitatea voevodală și vitalitatea excepțională, puse de Ștefan cel Mare în destinul său istoric, ar fi fost, prin virtuțile lor, suficiente, să ducă la crearea unui spațiu de întinderi și proporții uimitoare”

Am împărțit cititorilor MP câteva date din cronici și gânduri a unor mari personalități, gânduri alese din operele pe care le-am studiat pe când împreună cu dl Ignat Berbeci, de la Soroca, am organizat la Cetate un grandios eveniment cu prilejul comemorării a 500 ani de la plecarea în Nemurire a lui Ștefan cel Mare și Sfânt. La 2 iulie 2022, la 518 ani de nemurire a marelui domnitor, ne bucurăm că părintele Ioan Ciuntu a ctitorit frumoasa și posibil unica biserică ce poartă numele lui Ștefan cel Mare și Sfânt, înălțată aici, în cartierul Ciocana, unde, alături de părinți, se va aduna și tână generație spre a duce numele marelui domnitor mai departe, prin veacuri.

Daniel Verejanu, cronicar

Citim poezia Renatei Verejanu

Drum spre adevăr

Vreau vârsta-mi să fie nu multă, -
senină,
Zărită de tineri dis de dimineată:
Potecă-s, cotită, și abruptă, de viscol
se-anină
De pare că fuge pe alături de viață.

M-au răpit de prin părți, așa,
fulgerând...ă? –
Acesta mi-e cântecul sau poate
osândă...

Că nu-s cărare prin scrum și tăciune,
Ci duhul pornit spre o orbită a sa.
Cine pe cruzime dorea să se răzbune –
Se elibera de noaptea ce-n el se îndesa.

Să scoți din inimi cea beznă adâncă?! –
Omul care e om întuneric nu mănâncă.

Iată-mă-s: potecă fulger, dar n-o să
omoare,
Trezi-va la luptă hrinca de pâine,
pelinul...
Nesomnul cioplește veac nou peste
zare
Și arde în suflete pașnic căminul.
1980

În trenul meu erai și tu

Eu vin de la Zilele Nichita Stănescu... -
Vei citi în satisfacția care mă
predomină...

Mă scuzi, cine ar putea să-mi spună,
De cât timp te afli lângă mine,
Stăpânul ochilor triști și frumoși?
Prin câte gări am trecut împreună
În noaptea de vis, nedumerită și ea...
Vorbește, stăpânul gurii pline cu Lună,
Din preajma mea...

Da, eu vin de la Zilele Nichita
Stănescu.
Din câte știu, eram singură în
compartiment.
Undeva am mai văzut acești ochi
albaștri
Ce-mi pătrund cu Luna tainic în piept...
Posibil, m-am dezbrăcat să dorm
liniștită,
Citind din creația unui mare poet...

Eu vin de la Zilele Nichita Stănescu... -
Vei citi în satisfacția care mă ceartă, mă
iartă...

Și tu, cel care ai adus Luna în tren,
Inșiști în inima mea să-ți aștern...

La apariția cărții "Ofrandă omeniei"

Ei, ce-aș putea în sfârșit să vre(a)u? –
M-am întrebat cu inima oprită.
Îi mulțumeam liniștită lui Dumnezeu
Și gândul meu mușca din pâinea
fericită.

Metaforele toate la lumina zilei oftau,
În anul, când în lume, înadins,
Reviste de prestigiu intens îmi publicau
Durerile cu care groaznic m-am
deprins.

Simțeam cum mă afund în cosmos
benevol

Și nimeni – să-mi prescrie soarta:
Stăteam cu tălpile adânc înfipte-n sol
Sub norul tăcerii. Din ceruri îmi
surâdea tata:

„Păcat că ai rodit atât de frumos
În țara unde poet-u-i de prisos...”

Eu nu i-am răspuns până acum...
Ci am rodit idei și zi, și noapte...
Reținută la început de drum -
Timpul a știut a face dreptate.

Azi mă bucur că am rodit frumos
În țara unde însăși om-u-i de prisos.
octombrie 1989

Plâng flăcările în mine

Plâng flăcările-n mine.
Cu fruntea mângâi spada.
În ochii lumii, sterpi, omizile suspină.
Nu e coadă de pește - se frământă
strada
Pe care zilnic iese lumina...
Hoții viitorului nostru, de rușine

Într-un sâmbure s-au tupilat:
Cerul adâncimea își alină
Fără ei, cu-adevărat.

O rază îmi sărută fierbinte iubitul
Cu același nerv întăritat:
Smulg din pieptul amurgului chibritul
Și scapăr pe corpul tânăr alt păcat.

Bogată-s azi... Informații zilnice
Adună procuratura contra dimineții ...
Îmi umple gura vorbe silnice
Ori chinul umple cupa vieții? ...
1980

Șapte ani de-acasă

Eu, cea tristă, mă priveam în oglindă...
Dar ce să văd – cei șapte ani de-acasă
După dealul vârstei stau la pândă:
Numără erorile care mă apasă.
I-am întors spatele imaginii gigante –
Știu, cândva mă va învălui ceața,
nevăzută...
Până atunci, întind arcul cu demnitate,
Dar nu trag în malul unde apa-i
scăzută.

Lumina îmi adâncea ochii atenți
Cu multă, multă așteptare –
O, cum îi mai uram pe băieți
Când îmi furau raza mea de soare.
Veni, însă, o noapte, ne-a reținut pe toți
Pe cele șapte dealuri, aburcate-n sat:
Oglinda timpului, păstrează pe cât poți
Cei șapte ani de-acasă, din ochi
înlăcrimat.
1980

Acum 15 ani, proiecte literare

Timpul vieții noastre

Acum 15 ani, 10 ani, 5 ani... Zboară timpul, și doar faptele noastre, capturate în câteva poze de amator, ne mai amintesc de acei ani, de oamenii care ne-au surprins sau poate că dâșii au rămas uimiți de evenimentele unice cu care am tapisat frumos timpul vieții noastre.

Anul 2007, iată-mă, la prestigiosul Salon Internațional de Carte de la București, zis, Târgul de carte „Gaudēamus”, lansez cele 9 cărți în trei volume, în culorile tricolorului, din Colecția „Ofranda omeniei”, editate într-un tiraj de 3 mii exemplare, cărți după editarea cărora am luat și locul editorului propriului destin. Prezenți la lansare au fost reprezentanții Comisiei Naționale UNESCO pentru România, care mă invitase la Salon, șefi de la Ambasada

Republicii Moldova la București, dar și acad. Mihai Cimpoi, președinte USM, bucuros de reușita lansării, și tânărul reporter de la TV Moldova 1, S. Strungaciu, solicitându-mi un interviu.

În anul 2007 am fost în Grecia de două ori – la începutul verii și la începutul iernii: în calitate de șef de delegație din partea Moldovei la un Congres Mondial

pe linia UNESCO și în calitate de expert la o reuniune a tinerilor lideri europeni.

În ultimele zile ale lui 2017 am fondat încă o structură modernă – Uniunea Internațională a Oamenilor de Creație

La fel în 2017 am editat ediția a doua a unei cărți unice, numită de acad. Mihai Cimpoi „Biblia liricii moderne” – e vorba de cartea de poezii „Poetul Dintre Milenii”, volumul de 600 pagini,

Acum 15 ani, proiecte sociale

care în primăvara lui 2018 a avut cea mai magică lansare de carte la Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret, unde a și obținut Premiul Uniunii Scriitorilor din Moldova, premiu înmânat de poetul

Arcadie Suceveanu, președinte USM. Pe lângă lansarea în 2017, la Centrul Academic Eminescu, a primeilor volume de Opere Alese, am continuat să lansez proiecte mass-media, proiecte

de promovare a tinerii generații... printre care și Concursul „Cel mai simpatic tânăr cititor al Revistei Micul Prinț” – învingătorul, junele Ilian de la Bălți, a apărut pe coperta revistei. Cât de frumos e să dăruie din propria fericire.

Renata VEREJANU, producător de proiecte literare, culturale, mass-media, sociale, pentru tineret etc.

Anul Mihai Cimpoi

STEAUA CARE-A FOST ȘI CARE ESTE... (acrostih)

Multe prea multe Doamne m-au tot purtat pe-aripa lor
o viață

Inima-mi însă bate în ritmul celui care s-a-nvrednicit
nici de-al Nemuririi Soare

Haosul ce l-a întregit îl smulge din nevăzuta timpurilor
ceață

Aidoma unui Luceafăr din înălțimi Netimpului răsare
Innifică în larguri și bulgării de netopită gheață

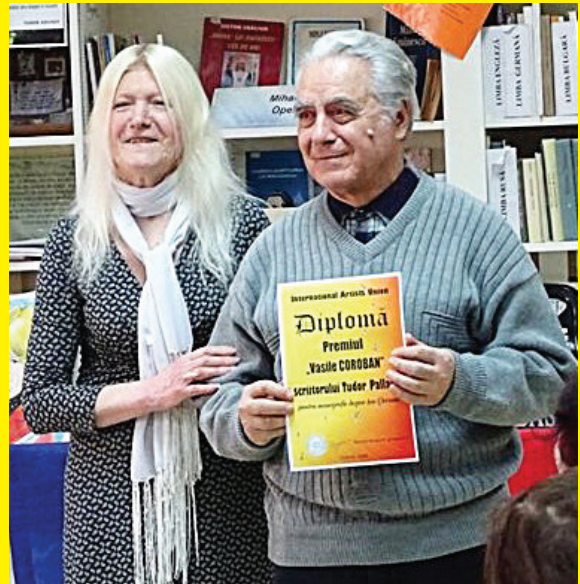
Ca-n zborul Clipei milenare să urce tot mai tare
Iisusiac destinul să-i mângăie avântul cu-o boare lung
la față

Miracolul din verbe cu-a lui nestinse raze de cicoare
Pălpâie-adânc și tainic în zarea lui neconținut măreață
Oriîncotro privind te-aduce gândul Neamului cel negră-
it de mare

Indiferența multora ce-l părăsesc cu timpul nimica nu
ne-nvață

E steaua care-a fost și care este-n ceruri pentru un
Neam și-o lume

Magimagnifică în veci de veci nicicând întâmplător
rătăcitoare

Idealurile toate le-mpreună cu-a ei taină fără nume
Ne-nnoiesc cu câte-o Clipă tropică netrecătoare
E-o poveste-n astea toate ce se-ntâmplă de la sine
Sus prea Sus peste Nevremea ce le dă o dezlegare
Clipelor fără-nturnare noimelor cum le stă bine
Orizontul să-l lărgească lung prealung fără-ncetare
Laolaltă cu-o lumină ziditoare și în murmur de albine
Odiseea fără capăt înconjoară cu-a ei Cale
Galbenă-azurie cerul la chindii când roua vine
Undelemn cum însăși Luna toarnă-n candelă și pale
Licăriri anunță vremea inima nepotolită cum se-nfoaie
de suspine...

Tudor Palladi

Anul Mihai Cimpoi

MANIERISMUL ESTE O RISIPĂ...

(acrostih)

Manierismul este o risipă...
 Ixod statornicit între cuvinte
 Haos el poartă sub a lui aripă
 Auxiliu tot căutând fierbinte
 Induce în eroare cel ce țipă
 Confundabil și cu alte isme...
 Iresponsabil moare de-al său dor
 Manierismul care-n barbarisme
 Plonjează demn doar de-un risipitor
 Ornamental și beat de fetișisme
 Invalidându-și propriul izvor
 Atemporal și vrednic de uitare
 Comenzile-implinite în tăcere
 Au meritul că sunt de buzunare
 Dar nu în patrimoniul din ere
 Eveniment e numai ce-i de Sus
 Mai mult din stele și din revelare
 Indemonstrabil jocul presupus
 Cuvintele au legea lor pe care
 Inadmisibil e s-o-ncalci brutal
 Atunci când nu ai harul... Nu oricare
 Năzbâtie-i ceva original...
 Ultimativ ideea e un mal
 La care-ajungi cu fără de picioare...

Festivalul-Concurs Internațional

*Festivalul-
Concurs
Internațional
al Talentelor
Lumii
„Micul Prinț”
Ediția a XXX-a*

al Talentelor Lumii „Micul Prinț”

Deși eram după un groaznic accident, și posibil cineva se bucura că nu voi mai produce nici un eveniment – dragostea mea de Moldova, de talentele ei, de patrimoniul ei: proiectele unice desfășurate dezinteresat peste 30 de ani – nu mi-au permis să anulez evenimentul. Sala de Festivități a Preturii Ciocana, renovată parcă special pentru ediția a XXX a Festivalului-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”, era arhiplină de energie creatoare... talente adevărate, participanți în cele trei secțiuni: Secțiunea „Vocal”, Secțiunea „Dans”, Secțiunea „Instrumentiști”...

La finele Spectacolului de Gală și Decernare a Premiilor dna A. Boico (doamnă ce promovează cultura și cu care am o colaborare rodnică), îmi șopti: „Acest neam e de neînving...” Adevărat.

R. Verejanu,
autor și producător

Aniversări... proiecte politice

Caut un partid pe măsura competențelor mele

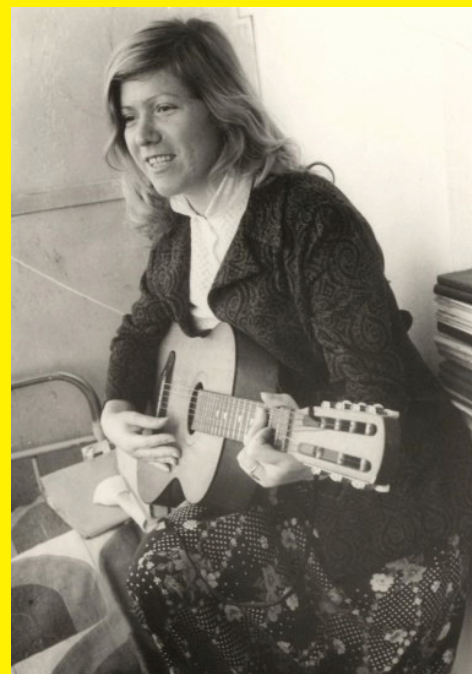
(15 ani de la crearea PAS)

Pe parcursul ultimilor 30 de ani atât de mult am fost înțrebată din care partid fac parte... Caut un partid pe măsura competențelor mele, surâdeam... Uneori, se întrecea măsura, și eu, chiar surâzând, reproșam: pe mine Nu mă interesează cutărică sau cutărică în care partid a intrat, din care partid a ieșit, unde s-a băgat din nou, și de unde nu mai poate scoate capul sau altceva?.. Nu mă interesează, dragii mei... De ce vă interesați voi de mine? Conturați-va destinul fiecare cum doriți, dar nu în detrimentul societății...

Eu, cea care posibil ca dețin competențe și informație cat nu deține nici CIA, nici SIE, nici SRI, nici SIS, nici toți “băieții deștepți” din spațiul european – de ce să

nu folosesc această bogăție în folosul lumii? Fie și pentru lumea mică a unui partid, îmi ziceam uneori, după o puzderie de întrebări... Eu, cea care am creat deja o mulțime de structuri moderne, originale, de care nici Europa n-a auzit...

Și, în 2007 am creat Partidul „Alternativa Societății” (PAS). Foarte repede, în câteva săptămâni. Fără nici 1 leu de undeva, sau de la cineva. Foarte multă lume avea încredere în mine, foarte mulți doream schimbarea. Foarte curios, nimeni nu mă deranja cu nici o întrebare. Dar aveam un proiect mass-media și editorial Proiectul „Alternativa Societății”, și am schimbat numele partidului: Partidul „Adevărul Social”, mai pe scurt: tot PAS. În

acel an am fost invitată la mai multe congrese mondiale, conferințe internaționale, în calitate de lider al Societății Civile. Și am abandonat proiectul politic. Peste un an am fost invitată la Conferința de presa la care s-a lansat intenția de creare a unui partid... Seara, careva post TV mi-a arătat pe o zecime de secundă și chipul meu...

Eu nu am văzut, caci în acea seara am lucrat până la miez de noapte la proiectele pentru copiii talentați ai țării...

A doua zi dis-de-dimineață a început circul... Primul a alergat la sediul OMCT un “frontist” (om stimat de mine până la acea oră), care, negăsindu-mă la birou pe mine, se năpusti asupra atașatului cultural (care în atmosfera de acasă e fiul meu) și îi aruncă brutal, cum numai o oaie politică băligată poate face:

- Cat a plătit mama-ta să intre în partid?! – a întrebat insul foarte brutal.

Fiul a rămas indiferent, fiind un tânăr cult... Dar atașatul cultural (voluntar și lider de ONG-uri deja de mai multe decenii) ...l-a privit pe ins, dându-i de înțeles, că este la sediul ONG-lor din Rețeaua

Acum 15 ani: proiecte politice

OMCT, unde nici o jivină nu-și poate permite asemenea discuții...

- A...e clar...ei i s-a plătit...

Cate milioane euro?

Și fiul și atașatul cultural l-a rugat să părăsească sediul, deși individual are o vârstă onorabilă...

Păcat că nu i-a dat “în scris” și cu stampila (un picior în fund) suma pe care eu am cheltuit-o pe parcursul a trei decenii pentru a crea prestigiul neamului prin fel de fel de programe pe care Europa le prelua foarte repede și le dădea drept propriile proiecte...

Peste vreo două zile pe drum spre Uniunea Scriitorilor îmi iese în cale un alt ins...

-Draga Renata ești în partidul lui...

-De ce ar trebui să fiu?

-Te-am văzut la televizor...

-Sunt, mă grăbesc.

-Pai, ce nu ai găsit alt partid?

-Nu am găsit, caci nu am căutat.

Eram într-o vâltoare nemaipomenită, preocupată de Conferința Transfrontalieră a Tinerilor și Serata de Creație la care cineva foarte drag voiam să nu uite să vină... Și ele, aceste omizi lăncede, ce au de făcut? Revin la oficiu cu dispoziție și „mai bună”... Domnilor, nu întâmplător lumea îmi poarta grija, meditam eu, grăbită ba spre Sud, ba spre Nord...

La intrarea/ieșirea din edificiul, vis-à-vis de Guvern, un birou pentru care foarte mulți escroci s-au luptat cu mine timp de zeci de ani, un bărbat plăcut la exterior, îmi surâde dulce:

“Ce, draga mea, ești în acest partid nou?”

Ei, dragi gândaci de Colorado, care ați alergat de la partid la partid, din extrema de stânga până în extrema de dreapta, voi să mă luați peste picior cu asemenea întrebări? Chiar nimeni dintre voi

să nu intuiască că sunt nu pentru a conduce un partid, ci o lume... Poate chiar o lume întregă...

- Da, mă bag în partid. De ce vă sperie acest lucru? Să va răspund eu? Știu ca oamenii de treabă se vor bucura de prezenta mea alături de ei, în oricare partid... Chiar azi scriu cerere la un partid... Gata, nu mă mai întrebați de 100 de ori.

Azi nu pot să răspund dacă regret sau nu că nu am creat acel partid.

Azi, la aniversarea de 15 ani de la lansarea acelei idei, mi-am

zis că de ce m-am apucat – totul am dus până la capăt. Mai ales că a fost de bun augur, or, un alt partid, care are abreviatul PAS e un partid aflat la putere... De ce să nu mai lansez un proiect politic? Poate și acest nume va aduce noroc, dacă nu celui care l-a lansat, altcuiva, și oricum e bine.

Ce ziceți de o nouă structură politică cu numele de...

Invităm toți oamenii de creație: poeți, prozatori, publiciști, jurnaliști, compozitori, bibliotecari, profesori de limbă română și limbi străine, manageri culturali, șefi de case de cultură, centre de creație, șefi de studiouri, interpreți, acordeoniști, trompetiști, naiști, meșteri populari, artiști de teatru și cinema... lume frumoasă și talentată...

Uitați-vă câtă lume are nevoie de noi, să le apărăm drepturile...

Mai întâi îmi consult intuiția, să aflu dacă partidul merită munca mea asiduă... Pentru alți curioși o mica informație: „Pe curând, dragii mei... Va rog, nu va sufocați, și nu vă supărați.”

Nadia Linul Urian, România

Visul toamnei

Miros de fructe coapte și de must,
arome ce ascund surâs de toamnă,
de vii culori ce-și plâng plecarea-n
grabă,
să-i facă loc grăbitei ierni, ca doamnă.
Cocori pribegi vor timpul să-l ajungă
prin vântul ce le-neurcă zborul greu.
Copacii triști își cântă simfonia,
căci golul și pustiuul îi macină mereu.
Dar primăvara iarăși va veni,
căci frigul iernii nu poate să-nvingă
puterea toamnei-ce revarsă-n inimi
atâta seva, har și alinare,
ce nu-i îngăduie speranței să se frângă.

Aș scrie

Aș scrie și... aș scrie, și... aș scrie
Despre a lumii încărcată ie,
Cu mâneci largi în care să încapă
Și buni, și răi, și cei zgârciți sau darnici,
Și egoiști, amabili, leneși, harnici!
Atâta lume-ar încăpea în ea!
Și-n cusătura ei aș prinde mândre flori,
Și-atâta bucurie, liniște-împăcare...
Le-aș rându-i cu fața înspre Soare
Privind în Sus, cerând la toți, Iertare
Și-n vremuri grele, de la Rău, Scăpare!
Să nu încapă, nici pe umeri, nici pe spate,
Durere, lacrimi, gemete, păcate...
Și aș purta-o-n fiecare zi,
Ca pentru orice zi de sărbătoare!
Spălată, albă, cu miros de floare.
Și-aș coase pentru asta, multe ii!

Un gând...

Aș vrea să prind în hore de cuvinte,
tot ce gândesc, ce văd, ce simt,
să pot să țin, din înălțimea clipei
Și sunet, și culoare, și alint.
În hore de cuvinte să îmi strig bucuria,
armonii să culeg în dulceața rostirii,
să le prind, împletite-n trăirea luminii
ce transformă în graniți deschise, privirea.
Să coboare din cer și în hori să se prindă,
șerpuii de cărări ce respire urcând,
depărtari adunând, rătăcirii închizând,
armonii din cuvânt, împrejur să întindă.

Timpul

Ca fluturii, în zbor grăbit,
ne zboară anii câte unul,
lăsând în urmă amintiri,
ce-ntoarnă clipele, ca fumul,
grăbite să alunge-un nor,
pierzând prin vreme, doar parfumul.
Ca păsările cerului grăbite,
el zboară înspre-ndepărtate zări,
sau se întoarce-alunecând bezmetic
spre timpii trecuți, din depărtate vremi.
Din șes, el se întoarce înspre creste,
se sus, el se azvârle, în picaj,
din răsărit
sau din apus, aduce
speranțe, împliniri
sau șterge amintiri.
Ne zboară gândul
și ne fuge firea,
ne mîngaie sau ceartă,
fără de motiv,
dar revenim, de fiecare dată
în lumea clară,
fără de pustiu.
Ca un copil ce alerga bezmetic,
ne zboară gândul călător,
naiv,
nepăsător,
sau plin de-amărăciune,
în fața clipei,
rostului,
risipei,
din lumea aceasta
plină de iluzii,
de multă amăgire
și de dor.
Ne zboară gândul călător...

Poezii din Județul Bistrița-Năsăud

Viața

Cu ace de ceasornic dereglat,
Viața se scurge-n pasu-i cadențat
Și umple-atâtea goluri, din preaplinuri,
Cheamând razele blânde, pe cerul înorat.
Ca vântul ce frământa vârtejuri și le pierde,
Din primăvara-n iarnă și iar, încetișor
Cernând lumina vieții prin sita-i obosită
Făcând din dulce, acru și greu în ușor.
Un joc de puzzle rătăcit,
Schimbat adesea-n margine de ramă,
În care, albul-negru poate deveni
Iar strigătu-i în șoaptă te recheamă.
Prin buciurnă, își poartă tinerețea
Ce e plecată-purta dor de ducă.
Nu-i pasă nici de rugă care e chemare,
Nici de porunca care este rugă ...

La moară

În locul în care se macină timpul,
iar apa-i purtată din unde-n șuvoi
și pietrele își întorc mușcătura,
prăvălind râul, în trepte, spre noi.
E locul de basm ce apa n-o-ngheață,
căci muzica morilor fac,
prin veacuri și vreme, șuvoiul năvalnic
ce-aduce-alinare și cântec, și leac.
Făina cernută prin sita flămândă
își are un gust nicidecum preluat
din rășnițe, mori,
ce prefac gustul pâinii,
căci truda lipsește din bob măcinat.
La moara din vale, sătenii se-adună
să macine gânduri, taclale și griji,
prin jgheabul de scânduri el duce
spre roată
a apei putere, bob tare zdrobind.
Doar astfel, faina ce-i pusă pe masă,
își spune povestea cu gust de mâncare,
căci moara își duce secretul prin lume,
Cu gust ce niciunde nu-l poartă, nu-l are.

Lumini

Lumini despletite se zbat prin frunziș,
a gândului armă îl port și-l ridic.
Răsare din mine, se scurge pe buze,
un zâmbet ce-alungă un gând venetic.
Și-n lumină de stele, cuvântul zvâcnește,
risipind într-un cald și dulce mister
străbătând cărării, prin viață-și clădește

mulțumiri și-mpăcări, rostuite de Cer.
O cunună de spini-transformată-n finic
te ajută să dai, să primești doar- putere
într-o vreme când vindem la preț de nimic,
risipind în uitări,
chiar și-a mamei durere...
Ce ușor poți strivi, apăsând talpa-n iarbă,
tot ce-i mic și putere nu are!
Poți plânge apoi, poți cere iertare,
pentru gesturi și gânduri,
rătăcirii sau dureri
Cătând împăcare!

Mihai Racu, de la Saharna

Chitara, dragostea mea

Mihai Racu, tânărul îndrăgostit de chitară, de muzică, s-a născut în Saharna, Rezina. E fiul lui Sergiu și Angela Racu, familie de intelectuali.

A absolvit școala muzicală la clasa - acordeon. În 2019 este înmatriculat la Colegiul „Alexei Mateevici” din Chișinău, calificarea: Conducător muzical pentru IET. A participat activ în viața Colegiului, la evenimente literare de la bibliotecile publice din capitală. Descoperind poezia Renatei Verejanu a încercat să compună cântece pe versurile poetei. Compune cântece și pentru copii. Și în aceste recitaluri chitara mereu îl însoțește.

În 2021, la Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”, a cucerit Premiul I, diploma și trofeul fiindu-i înmânate de Renata Verejanu, președintele și producătorul festivalului.

A participat la activitățile și concursurile diferitor ediții a Cenaclului Literar pentru copii și tineret din Giurgiu, România.

În acest an, 2022, Mihai Racu este Absolvent al Colegiului „Alexei Mateevici” și dorește să-și continue studiile la o instituție superioară de învățământ, dorind să devină om de cultură. Să fie într-un ceas bun.

Reporter MP

Olga Mațarin-Trudov, o distinsă doamnă ce scrie muzică și poezii, e născută în Chișinău, în familie de intelectuali, mama fiind profesoară de educație muzicală, tatăl ofițer.

„Un grai izvorât din inimă”

„Muzica ... un grai izvorât din inimă și merit să educe dragoste și înfrățire printre cei pe care îi despart credinți și obiceiuri deosebite. Muzica este un grai în care se oglindesc, fără posibilități de prefăcătorie, însușirile psihice ale omului, ale popoarelor”, zise George Enescu.

După absolvirea școlii, în 1984, a fost înmatriculată la Universitatea Pedagogică de Stat „Alec Russo” din orașul Bălți, la facultatea Muzică și pedagogie, pe care a absolvit-o cu succes în anul 1988. A continuat activitatea pedagogică mai întâi la grădiniță, apoi la Liceul Teoretic „George Meniuc” din Chișinău. Îndrăgostită de muzică, de copii, a activat 18 ani în această instituție.

Dornică de noi cunoștințe, în 2000 face studii post universitare la Academia de Studii Economice din Moldova (ASEM), absolvind facultatea de Drept Economic Internațional (2003). În cale îi apare o altă provocare, dorința de a continua studiile, și dna Olga Mațarin-Trudov face studiile de Master (2013-2015).

Ci dragostea pentru acest „grai izvorât din inimă”, pentru muzică, apoi și pentru poezie, avea să învingă toate celelalte capacități și dorințe.

Olga Trudov-Mațarin

„Un grai izvorât din inimă”

Activitatea domniei sale presupunea pregătirea și prezentarea orelor demonstrative, a activităților extracurriculare, care sunt într-un număr impunător. A fost membru al juriului la importante concursuri internaționale și nașionale, dar și la concursurile organizate în incinta liceului, membru al comisiei la examenele de absolvire în clasa a IX-a, mai-iunie 2015-2017, membru al comisiei la examenele de BAC, mai-iunie 2017-2018, membru al juriului la concursul Cântecului Creștin, Etapa Republicană: „Personalități creștine: virtuți și sfințenie”, membru al comisiei de evaluare a lucrărilor elevilor participanți la Conferința Științifico-Practică „Muncă. Talent. Cutezanță”, ediția 2016, 2017, 2018; Moderator al activităților extrașcolare organizate în incinta LT „Gorge Meniuc” etc.

Din 2018 până în prezent este profesor de discipline muzicale la Colegiul „Alexei Mateevici” din Chișinău. Aici are o activitate foarte productivă: ore publice, măsuri extracurriculare, întâlniri cu oameni de vază ai Republicii Moldova, participarea la concursuri naționale și internaționale, alte festivități de prestigiu. În vara anului 2019 a participat, alături de delegația din Moldova, la

Universitatea Populară de vară „Nicolae Iorga”, Giurgiu, România. Acolo a făcut cunoștință cu poeta Dunia Pălăngeanu a cărei creație a impresionat-o. Ulterior a scris cântece pe versurile poetei: „Tablou de iarnă”, „Fior de toamnă”, „Doamne, aprinde stelele”, „Îngere, stai lângă mine”.

Prima culegere de cântece și poezii a compozitoare și poetei Olga Mațarin-Trudov, intitulată „Un colind pentru suflet” a fost editată în 2012, (Tipografia Centrală). Următoarea carte de cântece și poezii pentru toate vârstele, „Cântece de dragoste și dor” a fost editată în 2020. A treia culegere de cântece și poezii pentru toate vârstele, cu numele de „Curcubeu pe portativ” e dată în producție, în speranța să vadă lumina tiparului în acest an. Între timp, autoarea scrie noi cântece pe versurile renumiților poeți contemporani și clasici. Până în prezent a scris cântece pe versurile poezilor: Geroge Meniuc, Renata Verejanu, Arcadie Suceveanu, Galina Furdui, Iulian Filip, Mihail Roman, Victor Ciobanu, Eugenia Zabolica ș.a.

O preocupare aparte e promovarea copiilor talentați. La acest

capitol are o susținere foarte binevoitoare din partea poetei Renata Verejanu. A participat cu deosebită plăcere la Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț” cu elevii Racu Mihai, Garaz Ilinca, Talpa Tudor, care au fost premiați cu diplome, medalii și trofee. Olga Mațarin-Trudov e un bun exemplu pentru elevii săi, ea însăși fiind premiantă a mai multor ediții a Festivalului Internațional de Poezie „Renata Verejanu”. La fel pentru acest prestigios festival internațional, ediția din acest an, compozitoarea recent a scris o piesă „O lacrimă”, poem cu același nume al Renatei Verejanu.

O realizare superbă pentru compozitoare și interpretă este colaborarea cu Orchestra de muzică populară „Mugurel”, dirijor – Maestrul Ion Dascăl. Cu această minunată orchestră a înregistrat patru cântece populare. Aranjamentul pentru aceste cântece a fost realizat de către Cătălin Dascăl.

Olga Mațarin-Trudov este un membru activ al Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație.

Reporter MP

Adresa redacției:
Chișinău 2012, str. Pușkin 24,
tel: 022 22 66 75, 068582011
E-mail: wotcmoldova@yahoo.com
Daniel Verejanu,
autorul proiectului, redactor șef

În ospetie la Revista „Micul Prinț”

Olga
Mațarin-Trudov,
*Interpretă, compozitoare,
membru al Uniunii Internaționale
a Oamenilor de Creație*